

İKİ NOLU SIKİYÖNETİM MAHKEMESİNE

TÜSTAV
ARŞİVİSELİMİYE

Yazılı deliller bu dava sanıklarının mahkemede verdikleri sorgular kadar önemlidir. ^{Yazılı delillerin önemini dosyalar okunduktan sonra daha iyi anladık} ~~Bu~~ Yazılı deliller, Türkiye devrimci mücadelesi ve bu dava çerçevesi içinde ele alınıp değerlendirildiğinde bize bu davanın aydınlığa kavuşması bakımından çok önemli bilgiler verecektir.

Yazılı delillerin 12 Mart faşizmi şartları ve bu dava çerçevesi içinde değerlendirilmesinin büyük önemi vardır. Bu şartlar içinde değerlendirildiğinde yazılı delillerden şunları öğrenmiş olacağız:

1- Bu dava sanıklarının mevcut kanunlara göre değil de, para babalarının ve toprak ağalarının en azgın kesiminin kontrolünde olan MİT ve Kontr-gerilla yöneticilerinin isteğine göre cezalandırılmak istendiğini;

2- Bu dava sanıklarının hareketle ve kendileriyle ilgili olmayan ağır suçları yüklenmeleri için, işkence hücrelerinde MİT ve Kontr-gerilla tarafından haftalarca ve aylarca işkence gördüklerini ve birbirlerini suçlamaya zorlandıklarını;

3- Bu dava sanıklarının büyük çoğunluğunun ağır cezalara ceptirilmesi için, işkence hücrelerinde, bu çoğunluğu teşkil eden kişilerin herbirine bol bol sorumluluk veya komite üyeliği dağıtıldığını;

4- Bu dava sanıklarından İbrahim KAYPAKKAYA'nın işkence hücrelerinde, MİT ve Kontr-gerilla tarafından öldürüldüğünü ve bu cinayete intihar süsü vermek için devine MİT ve Kontr-gerillanın insiyatifi altında olan doktor subaylara düzmece bir adı tap raporunun hazırlatıldığını; ve yine bu davanın sanıklarından Ahmet Muharem ÇİCEK'in yaralı haldeyken ele geçtiğini ve şakağına kurşun sıkılarak öldürüldüğünü... öğrenmiş olacağız.

Yazılı deliller, 12 Mart faşizminin bütün devrimci ve demokratik hareketlere yönelttikleri ideolojik, politik, psikolojik ve askeri saldırı-~~xxx~~ şartlarında ele alındığında bize şunları gösteriyor:

5- Bu davanın, devrimci mücadelenin can düşmanları tarafından gerçekte olmayan veya büyük ölçüde abartılmış ve yalanlarla süslenmiş olan olaylarla şişirilmiş bir dava olduğunu,

6- Yargılanmakta olan hareketin silahlı mücadeleyi başlatmak için yeteri kadar teşkilatlanmadığını, teşkilat yönetim organlarının gerekli kadro noksanlığından dolayı henüz oluşmadığını ve elverişli vasıtalara sahip olmadığını;

7- Hareketin silahlı mücadele içinde değil fakat silahlı mücadeleye hazırlanma safhasında olduğunu gösteriyor.

Biz sıraladığımız bu genel gerçekleri somut delillerle açıklamak istiyoruz. ve yazılı deliller hakkındaki görüşlerimizi de böylece belirtmiş olacağız.

İlk önce bu yazılı delillerin önemli bir kısmının yani, örgütün çalıştığı bölgelerde bazı olaylara ilişkin olarak dinlenen tanık beyanlarının, başka davada sanık olup da bizim davayla ilgili beyanlarından dolayı tanık olarak dinlenmesini önerip dosyaya konulan sanık beyanlarının, olay yeri tasbit ve görgü tutanaklarının, baskın sonrasında hazırlanan ve sözde oluşu yansıtan tutanak ve raporların, tabip ve otopsi raporlarının, MİT dosyasının ve benzeri evrakların meydana getirdiği kısmın, hangi şartlarda ve ne şekilde hazırlanmalarını ve yazılı delillerin önemli bir kısmını meydana getiren bun evrakların, yazıların ve raporların gerçeği ne derecede yansıttığı yansıtmadığı üzerinde durmak istiyoruz. Gerçekten de yazılı delillerin belirtilen kısmının hangi şartlarda ne şekilde hazırlanmalarını üzerinde durmazsak biz bu delillerin doğruluk derecesini tesbit edemeyiz.

Söz konusu deliller hangi şartlarda, hangi psikolojik ortam içinde, kimler tarafından ne şekilde hazırlanmıştır.

Söz konusu deliller 12 Mart faşizmi şartlarında, MİT ve Kontr-gerilla tarafından ~~hazırlanmıştır~~ hazırlanmıştır. 12 Mart faşizmi şartlarının belli başlı özellikleri nelerdir ve bu özellikler yazılı delillerin söz konusu bölümünü ne şekilde etkilemiştir?

12 Mart faşizmi bilindiği gibi, emperyalistlerle işbirliği yapan sınıfların yani büyük sanayi burjuvazisinin, bankerlerin, büyük ithalatçı ve ihracatçıların ve büyük toprak ağalarının en azgın, en yiyici, en terörcü kesimin devlet mekanizmasını ele geçirerek bütün halkı soyduğu ve ezdiği bir idaredir. Bu yiyici ve terörcü güçlerin hizmetinde olan MİT ve Kontr-gerilla teşkilatları ve bu teşkilatların yöneticileri olan sıkıyönetim paşaları halkın uyanmasını ve teşkilatlanmasını bastırmak için her yola, her çareye, her kanunsuzluğa baş vurmaktan çekinmemişlerdir. Bu kanlı ve karanlık kuvvetler, halkın ileri unsurlarını, gerçek milliyetçileri, yurtseverleri, demokratları ve komünistleri halktan tecrit edip ezmek için çok yönlü baskılara, saldırılara ve tertiplere girişmişlerdir. Biz bu baskı, saldırı ve tertiplerin üzerinde ayrı ayrı duracak değiliz; ancak o dönemin temel özelliğini belirtmesi bakımından bir iki olay üzerinde kısaca durmak istiyoruz.

Tarih bize bütün dünya faşistlerinin amaçlarına ulaşmak için baş vurdukları ortak klasik taktiklerin neler olduğunu göstermiştir. Bu taktikler, bugün de çeşitli ülkelerin faşistleri tarafından şartlara göre -özü değişmeden- çeşitli biçimlerde uygulamaktadır ve bundan sonra da uygulanacaktır. Bu taktiklerden birisi ve en önemlisi faşistlerin iktidara gelmelerini veya iktidarlara iyice pekiştirmelerini engelleyen, devrimci, yurtsever ve demokratik güçleri ezmek için çeşitli tertip ve provakasyonlara baş vurmalarıdır.

Gectiğimiz yıllarda 12 Mart faşistleri de aynı taktiklere baş vurdular. Anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-feodal güçleri ezmek için ağır sorumluluğu olan büyük provakasyonlar düzenlediler. Bugün faşist burjuvazinin

en gayretli muhafazaları olan Faik TÜRÜN ve şuresinin düzenlediği provakasyonların Hitler faşistlerinin düzenlediği provakasyonlardan hic te geri ~~ixixi~~ kalır yanı yoktur. Faşist burjuvazının en gayretli muhafızları olan Fai k TÜRÜN ve çetesi halktan yana kuvvetleri halktan tecrit ederek bastır-
mak, devrimci mücadeleyi karalamak için kültür sayını, kastamonu silebini ve marmara vapurunu yakmak ve Eminönü vapurunu batırmak gibi olayları devrimci güçlerin sırtına yıktı. Faik TÜRÜN ve Memduh ÜNLÜTÜRK gibilerinin başını çektiği İstanbul Kontr-gerillası bir grup işçiyi işkence tezgahlarına yıkarak ~~xü~~ söz konusu tertipleri kabul etmelerini sağladılar. İşçilerin işkence altında Kontr-gerilla tarafından hazırlanan senaryoyu kabul etmelerinden sonra Türki-
yenin bütün faşist güçleri radyo ve gerici başın kanalıyla bu işçilerin sahsın-
da devrimci mücadeleye karşı geniş bir saldırı ve karalama kampanyası başlattı-
lar. Radyo ve televizyon yakalananların isimlerini tekrar tekrar okuyarak haberi "Vatan hainleri yakalandılar" diye verdi. ~~12~~ Martçılarının deneteminde olan radyo ve basınının anti-komünizm çığırkanlığı ayyuka çıktı. Gerici radyo ve basının devrimi karalama kampanyasının ~~1973~~ 1973 yılı şubat ayında, yani sabotajlar davasının yargılandığı günlerde, Genel Kurmay başkanlığı Birinci ordu ve sıkıyönetim komutanlığı'na "Komünistler gençlerimizi ve işçilerimizi nasıl aldatıyorlar?" adlı bir kitap yayınladı. Bu kitap yurt içinde ve dışın-
da geniş bir şekilde dağıtıldı. kitabın 96. sayfasında :

"...Kültür sarayının yakılması 400.000 TL'ına satın alınan, on kişi kadar aldatılmış, beyinleri yıkanmış işçilerle gerçekleştirilmiştir." denildikten sonra ne sabotaj davasının iddianamesinde ne de herhangi bir tahkikat evrakın-
da bulunmayan itham karalama ve suçlamalar devam ediyor. 20. Sayfada kültür sarayının y angından sonra alınmış resminin altında şöyle deniliyor:

"Avrupanın en büyük ve en güzel kültür saraylarından biri, birkaç vatansızın eliyle birkaç saatte bu hale geldi. "

24. sayfada yarı batık bir gemi resmi ve altında şöyle deniliyor:

"İşte komünistlerin bir vahşet örneği daha... Türk bayrağını akdeniz sula-
rında dalgalandıran marmara gemisini de yakmaktan çekinmediler".

27. sayfada yanan bir gemi resmi altında şöyle deniliyor:

"Vatanı içten vürmek amacını güden satılmışlar aldıkları 465.000 lira karşılığında 5 Mart 1972 (marmara) gemisini yakıp Haliç sularına gömdüler."

29. sayfada faşistler işçilerin alinterine sahte bir saygı havasıyla yine yarı batık bir gemi resmi altına şunları yazıyorlar:

"Yüzlerce Türk işçisinin alinteri dökerek inşa ettikleri (Eminönü) araba vapuruna da kıymaktan çekinmediler"

31. sayfada yine aynı resmin altında:

"Bazı soysuzlar, komünistlerden 300.000 lira karşılığında 28 Haziran 1972 de Eminönü araba vapurunu batırdılar" deniliy ordu.

Yine sabotaj sanıklarının yargılamaları devam ederken, Başbakanlık, "Be-

yaz Kitap-Türkiye Gerçekleri ve Terörizm" adlı bir kitap yayınladı. Bu Kitap da aynı şekilde karalama yalan ve iftira mikropları saçarak sanıkların suçlu olduğunu ilan etti. Bu kitabın 93. sayfasında şöyle deniliyordu:

"İstanbulun Taksim semtinde inşa edilen Kültür sarayı, Kültür adına iftihar edilecek modern bir bina idi. Ancak Marksist-Leninist ihtilalciler, bu binayı burjuvazinin hizmetinde bir eser olarak vasıflandırmış ve zaman zaman, fazla zararlı olmayan saldırılarda bulunmuşlardır. Nihayet 27 Kasım 1970 gecesi, önceden planlanmış bir sabotaj neticesi Kültür Sarayını yakmışlardır. Sabotajda bilfiil vazife alanlar, aşırı solun bir sendikanın bazı üyeleri ile Türkiye İşçi Partisinin bir üyesidir."

Görüldüğü gibi faşistler devrimci mücadeleyi karalamak için Mahkemeleri baskı altında tutarak mahkeme kararlarını beklemeyerek her türlü gayri meşru yollara, kanunsuzluklara, iftiraya ve yalana baş vurmaktan çekinmiyorlar. Bütün bu taktikleri uygulayanlar faşist burjuvazinin en gözü dönmüş ve en kanunsuz gücü olan MIT ve kontrgerilla teşkilatlarıdır. Sıkıyönetim paşaları bu teşkilatların sevk ve idarecileriydiler. Bu teşkilatların uzmanlarının ve militanlarının yetiştirdiği yerler, diğer NATO ülkelerinin de Anti-gerilla yetiştirme yerlerinden biri olan Pentagon'a bağlı Panama kanalında bulunan "Anti-gerilla Okulu" ve "Uluslararası Polis Akademisi" gibi yerlerdir. Bu gibi okullarda, CIA uzmanlarından suikast, 'sorgu' kumanda etme sabotaj, psikolojik savaş, propaganda savaşı ve benzeri taktikleri öğrenen Kontr-gerilla uzman ve militanları 12 Mart faşizmi şartlarında öğrendiklerini çok acemice uygulayarak halka karşı ağır suçlar işlemişler ve yaptıklarını da ağızlarına gözlerine buluşturmuşlardır.

Kanunsuz ve gizli olarak kurulan bu cinayet, işkence ve tertip çetelerinin elebaşları, bugün yaptıkları ağır suçların açığa çıkması ve mahkeme kararlarıyla da iyice kesinleşmesi karşısında suspus olmuşlardır.

Bu anlattığımız olay 12^{Mart} faşistlerinin işledikleri suçlardan sadece birisidir. İşlenen suçlar bu kadarla kalsa neşâ... Bu kadarıyla kalmıyor. Ancak biz Türkiye devrimci hareketine karşı uygulanan yalan, iftira, tertip, işkence ve cinayetlerden meydana gelen karşı-devrimci taktiklerin üzerinde durmayacağız. Yazılı delillerin -polis, MIT ve Kontr-gerilla tarafından hazırlanan kısmının- doğruluk derecesini belirlemek için, 12 Mart faşistlerinin bizim hareketimize karşı ve bizim hareketimizin şahsında Türkiye devrimci hareketine karşı giriştikleri karalama, yalan iftira ve ithamlar üzerinde duracağız. O zaman yazılı delillerin söz konusu kısmının ne derece güvenilir olup olmayacağı daha iyi anlaşılacaktır.

12 Mart faşistlerinin bu devanın sanıklarına halk önünde yalan, iftira ve ithamlarla karalama ve suçlama kampanyası, başından beri Türkiye devrimci hareketine karşı yürüttükleri karalama, suçlama kampanyasının bir parçasıdır.

Faşistlerin amaçları açıktır:Önce yalan, iftira, itham ve tertiplerle geniş ve yoğun bir propaganda uygulayarak devrimci hareketi halktan tecrit etmek, yeni yeni askeri baskı ve saldırılara gerekçe hazırlamak ve giderek devrimci, yurtsever, demokrat güçleri tamamen sindirmek. Geniş halk yığınlarında sözde "anarş i" ve komünizm" tehlikesi yaratarak faşizmin baskı işkence ve cinayetlerine meşrulluk kılıfı gecirmek. Bu amaçla bu davanın sanıklarını da kanunsuz ve pervazsızca karalama ve suçlamaya giriştiler.

1973'ün 27 Şubatında İstanbul sıkıyönetimi bir basın toplantısı düzenledi. Bu basın toplantısında MİT ve Kontr-gerilla gibi "kökü dışarda" olan örgütlerin elikanlı teorisyenleri yalan ve iftira üzerine inşa edilen geniş açıklamalarda bulundular. CIA yetiştirmesi teorisyenler, "Marksist-Leninist Türkiye Komünist Partisi" adlı yeni bir örgütün kurulduğunu, bu örgüt militanları arasında anlaşmazlıktan dolayı Merel YAKAR adında bir kızın öldürüldüğünü. Kızı öldüren anarşist katilin yakalandığını ve suçunu itiraf ettiğini açıkladılar. Kontr-gerilla elebaşlıları, -işkence tezgahına yatırılan arkadaş böyle gerçek dışı bir beyanda bulunmadığı halde-, hiç bir yerde bilgi almadıkları halde, hiç çekinmeden, örgüt içi anlaşmazlıklardan dolayı biz kızın öldürüldüğünü ve isim vererek katilin yakalandığını açıklıyorlardı. Kontr-gerilla elebaşlıları devrimci mücadeleyi karalayarak kendi kanunsuzluklarına, işkence ve cinayetlerine meşruluk kazandırmak için her türlü kanunsuzluğa, yalana, iftira ve ithama baş vurmaktan çekinmiyorlardı.

Basın toplantısının ertesi günü gerici basın resimle yayınlayarak, "anarşistlerin örgüt içi anlaşmazlıklardan dolayı bir kız öldürdüklerini ve anarşist katilin" yakalanarak suçunu itiraf ettiğini baş puntolarla halka açıkladılar.

Daha sonraları ise aynı yalan ve itham daha geniş bir şekilde başbakanlığın yayınladığı beyaz kitapta işlendi.

Mayıs ayının başlarında İstanbul Sıkıyönetim komutanı ve İstanbul Kontr-gerilla elebaşlılarından Faik TÜRÜN bir bildiri yayınladı. Bu bildiyle TKP(M-D) nin merkez komitesini isim vererek sekiz kişi olarak ilen etti. Bu sekiz "eşkiyanın" yönettiği örgütün de, "bakkal ve evleri soyduğunu"; "inzibat karakollarını, kışlaları bombalamak, ... çocukları kaçırmak, fabrikalara sabotaj yapmak ve yolcu vapurlarını batırmak için istihbarat yaptığını" ve "korkunç projeler tasarladığını" açıklıyordu. Mayıs ayının başlarında işkenceciler, beni çırılçıplak tavana asıp, mazgirt jandarma karakoluna dinamit atıp iki jandarmayı öldürdüğümü kabul etmem için işkence yaptıkları zaman ve suçlamaya karşı direndiğim zaman Faik TÜRÜN aynı bildiri de bizim "Mazgirt jandarma Karakoluna dinamit atarak bir erin ölümüne sebebiyet verdiğimiz"i halka açıklıyordu. Faik TÜRÜN igrenc yalan, iftira ve ithamlarını halka açıklayarak ve halkın endişeye kapılmasını sağlayarak, hem kendisinin başını çektiği Kontr-gerilla

eşkiyâlarının baskı, işkence ve cinayetlerine meşruluk kazandırmak, hem de sıkıyönetimlerini, faşist terörlerini devam ettirmek çabasındaydılar. Nitekim kendi gizli niyetlerini aynı bildirimde sonunda, "halkın endişeye kapılmaması" sahte tavsiyesiyle açığa vuruyorlardı.

12 Mart faşizmi şartlarında, faşistler o kadar ağır suçlar işlemişlerdir ki, bugün 12 Martın sorumluluğunu kimse üstlenmek istemiyor. Halkın 12 Mart faşistlerine karşı kabaran kını ve nefreti karşısında 12 Mart "kahramanları" suçluluk psikolojisi içinde sus-pus olmuşlardır. 12 Martçıların baskı ve terörleri geniş bir yurtsever, devrimci ve demokrat muhalefetin oluşmasına yol açmıştır. Bu durum karşısında, Demirel bile 3 Ekim 1973'de verdiği demeçte "Türkiye'de iki yıldır demokrasinin olmadığını..." söylemiştir. Gerçekten de halkın demokratik muhalefeti faşistleri fena halde teşhir ve tecrit etmiştir. 12 Mart "kahramanlarının" bazıları sesiz sedasız yurtdışına elçi veya başka bir görevli olarak kapağı atmış, bazıları muhafızlığını yaptıkları bankaların ve umumi mağazaların yönetim kurulu üyeliğinde soluğu almış, bazıları burjuva partilerinin koruyucu ağına sığınmış, 12 Martı savunmaya kalkışan bir grup 12 Mart "kahramanı" ise sipsivri ortada kalmıştır. Haziran Harekatı davası savcısı Metin Yurdabak'ın da içinde olduğu bir grubu, Metin Yurdabak'ın kendisi "...düne kadar sırtları okşanıp bugün yalnız bırakılanlar" olarak tanımlamıştır. Fakat hiç şüphesiz iki boşalan 12 martçıların yerini bugün onlardan pek farkı olmayan yenileri doldürmüştür.

12 Mart faşistlerinin ülke çafında devrimci hareketlere karşı açtıkları baskı ve terörle birlikte- yalan, iftira, abartma, tertip, itham ve karalama kampanyası devletin bütün organlarını, askeri ve sivil güçlerini derinden etkilemiştir. Devletin sivil veya askeri bütün mahalli organlarını veya güçlerini, 12 Mart faşistlerinin yarattığı yalana, iftiraya, ithama, tertibe, işkence ve cinayete dayanan demokrasi ve halk düşmanlığı, anti-komünizm dehşeti derinden etkilemiştir.

Faşistlerin yarattığı bu dehşet havası içinde binlerce yurtsêver, devrimci ve demokrat yakalanarak sıkıyönetim mahkemelerine verilmiştir. Yakalananların birçoğu sağlam gerekçelere dayanmadan ağır cezalara çarptırılırken; idam isteğiyle yargılananların birçoğu da hic bir ciddi delil olmadığından ve halkın demokratik baskısından dolayı serbest bırakılmıştır. Ve aynı baskı, terör ve dehşet havası içinde bu davanın sanıkları da ağır ceza istemleriyle sıkıyönetim mahkemesine verilmiştir.

12 Mart faşizmi şartlarında hazırlanan yazılı delillerin önemli bir kısmı ve iddianame -ki bu iddianameyi de kimin kimlerle birlikte hazırladığı malumunuzdur- söz konusu şartların yalan, iftira, abartma ve itham kampanyalarından derin bir şekilde etkilenmiştir zaten yazılı delillerin önemli bir kısmı bu iftira ve karalama kampanyalarını yürüten MİT ve Kontr-gerillayla bunların

sevk ve idaresi veya baskısı altında olan mahalli devlet organları tarafından hazırlanmıştır.

Şimdi, 12 Mart faşizmi şartlarında Türkiye devrimci mücadelesine karşı yürütülen, yalan, iftira, abartma gerçekleri örtbas ~~etme~~ etme ve itham kampanyasının yazılı delillerde nasıl yansıdığını birkaç örnekle görelim.

Mesela Kutsiye Bozoklar, Feryal Sarıoğulları ve Ali Şenci arkadaşların beyanlarıyla, Adli Tıp raporlarının gösterdiği delilleri değerlendirecek Şehremi baskınında bir cinayet ve bir de kasıtlı olarak ~~ve~~ cinayet teşebbüs olayını gayet kolaylıkla tesbit edebiliriz. Konrt-gerillacıların sevk ve idaresindeki baskıncı polislerin düzenledikleri olay yeri tesbit ve görgü tutanakları, çarpışmaya katılanların beyanları olayı olduğu şekilde yansıtmadığı gibi aynı zamanda olay yerinde işlenen ağır suçları da örtbas ediyor.

Olayın ve işlenen ağır suçların oluş biçimi şu şekildedir.

Çatışma başladığı anda silahsız iki arkadaş evden dışarı çıkıyorlar. Ve polis bunları yakalıyor. Kutsiye Bozoklar ise çatışmanın olduğu zemin katın arka penceresinden çıkarak bir üst kata giriyor. Üst katta polis Muammer Kirdiş'le karşılaşılıyor. Muammer Kirdiş daha önce Kutsiye arkadaşın üzerini aradığı halde, Kutsiye arkadaşta silah olmadığını bildiği halde, kasıtlı olarak geriye dönen arkadaşımız dur demeden ve onu yakalamadan 1,5 metreden öldürmek kastıyla ateş ediyor. Ve arkadan vuruyor. Aynı anda içeri başka polisler giriyor. Kutsiye arkadaşı döverek ve hakaret ederek kaldırıp arabaya atıyorlar. Ve bu esnada arkadaşımızın bir kaburga kemiği kırılıyor. Aynı anda, zemin katta ise Ahmet arkadaş gaz bombası atarak teslim ~~olmaya~~ olmaya zorlama yerine, karşı koydu diye, öldürmek amacıyla içeriye çelik yelekli polisler sokuyorlar. İlk anda Ahmet ~~arkadaş~~ arkadaş yaralanarak yere düşüyor. Polis yanına yaklaşarak tabancasını alıyor ve daha sonra da-evde veya arabanın içinde-arkadaşımız yaralı haldeyken şakağına tabanca dayayıp kurşun sıkmak suretiyle öldürülüyor.

Adli Tıp raporuna göre, saçta yanık veya kavrulmaya, beyinde ise barut izlerine rastlanmıştır. Ve yine Morg Müdürü Dr. Mehmet Aykaç ve Dr. Cahide Müdüroğlunun imzaladıkları 21 Mart 1973 tarihli ve 236/2683 sayılı Adli Tıp raporu Ahmet arkadaş öldüren kurşunların bitişik atışla yapıldığını belirtiyor. Raporda şöyle deniliyor:

"Bu durumda kafatasına aynı nahiyeden, yani sağ parietaldaki bitişik atış yerinden birbiri peşi iki merminin girmesi mümkündür.

"...Kafatası sağ kısmında bulunan mermi giriş deliği hususiyetlerinin bitişik atış vesfini gösterdiği, aynı yerden iki merminin kafatasına girdiği ve çıktığı..."

Bu Adli Tıp raporları da göstermektedir ki Ahmet arkadaş, yaralı haldeyken kafasına dayanan silahın kurşunlarıyla öldürülmüştür.

Kutsiye arkadaş, kendisini vuranın ~~XXXXXX~~ MUAMMER KİRDİŞ, kaburgasını kıranların ise kendisine kin ve küfürle ~~saldıran~~ baskıncı polisler olduğunu söylüyor.

Muammer KİRDİŞ şahit olarak buraya çağrıldığında biz kendisine birkaç soru yönelttik. Sorularımızdan bir tanesi de kullandığı silahın markasıydı. Fakat şahit, suçluluk psikolojisi içinde sorumuza cevap vermedi. Çünkü Kutsiye arkadaşı, silahsız olduğunu bildiği halde öldürmek kastıyla 1,5 metre mesafeden vurmuştu.

Muammer KİRDİŞ'e Ahmet Muharrem'in yaralı haldeyken tabancasını kimin aldığını sorduk sorumuza karşılık olarak, "ben buna cevap vermek mecburiyetinde değilim" dedi.

Gerçek suçlular Muammer KİRDİŞLER değildir. Gerçek suçlular, Muammer KİRDİŞ gibilerinin beynini yıkayan, onların yüreğine halka, devrimcilere, demokratlara ve yurtseverlere karşı yalan ve iftiralarla beslenen kin tohumları eken, onları kendi hizmetlerinde kullanan 12 mart faşistleridir, ve bu faşistlerin muhafızlığını yaptıkları bir avuç işbirlikçi burjuvaziyle büyük toprak ağalarıdır. Biz bu cinayeti, ve bir arkadaşımızın ağır felç olmasına yol açan suçu normal karşılıyoruz. Çünkü 12 mart "kahramanları" buna benzer ve bundan daha ağır suçları işlediler ve zaten genel olarak faşistlerden - halka karşı suç işlemenin dışında- başka şey beklemek ve ummak da imkansızdır.

Biz geçen duruşmalardan birinde savcıya şehrinde işlenen bu ağır suçlar hakkında ne düşündüğünü ve şimdiye kadar bu ağır suçlar karşısında neden sessiz kaldığını sorduk. Bize cevaben, bu hususun dosyaları incelerken dikkatini çekmediğini hatta kendisinden önceki cumhuriyet savcısının da dikkatinden kaçmış olacak ki bu yoldan bir girişimde bulunmadığını söyledi. Savcının dikkatinden kaçmış ~~olabilmek~~. Biz buna bir şey demiyoruz. Ancak burada bir hususu belirtmek istiyoruz.

~~Bundan önceki~~

Bundan çok önceki duruşmalardan birinde savcı Bekçi Halil HAVAKARA'nın hanımına bir iyilik yaptı. Yol gösterdi. Bir dilekçe hazırlayarak kadının biz sanıklardan yüz bin lira tazminat istemesine yardımcı oldu. Şüphesiz bekçi olayı az-çok aydınlandı. Eğer yüz bin lira, kadının bir hakkıysa sanıkların bu parayı verebilme gücü olduğu taktirde olacaktır. Fakat bunun yanında bay savcının dikkatinden kaçan ve mahkemenin de pek üzerine düşmek istemediği, ~~bu~~ ~~ki~~ baskıncı polislerin hazırladığı olay tesbit ve görgü tutanaklarıyla da örtbas edilmek istenen işlenmiş iki ağır suç vardır: Bir yatalının şakağına kurşun sıkılarak öldürülmesi, silahsız olduğu bilinen bir kızın 1,5 metre den vurularak ağır surette felç edilmesi ve yaralı olduğu halde hakarete ve ~~ki~~ bir esire dahi yapılmayacak derecede kötü muameleye maruz kalarak kaburgasının kırılması.

Savcının ve mahkemenin bu ağır suçlar üzerine dikkatini çekiyoruz. ihbar ettiğimiz bu suçları yetkili mercilere bildirmelerini istiyoruz. Biz özellikle savcının dikkatini çekiyoruz. Çünkü ilke duruşmadan bu yana bir kaç defa:

A) Savcının bu davanın sanıklarından İbrahim KAYPAKKAYA'yı işkence altında öldüren çetenin baş sorumlularından olduğunu;

B) Diyarbakır'da gözaltına alınan veya tutuklanan işçilere, köylülere, esnaf ve aydınlara işkence yapan cetinin baş sorumlularından olduğunu; köylere yapılan komando baskınlarında savcının da sorumlu olduğunu açıkladık. Savcı bunlara cevap vereceği yerde susmakla ve arada sırada, adalet adına hareket ettiğini, adaletin tecelli etmesi için uğraştığını, sanıkların lehine olan durumlar varsa onların da dikkate alacağını belirterek dikkatleri dağıtmaya ve kendi suçlarının acığa çıkmaması çabasıyla da bir kaç defa konuşulmamız için mahkemeye baskı yapmaya çalıştı.

Şimdiye kadar bu savcının biz sanıklar lehine herhangi bir girişimi olmamıştır. Birakin lehte girişmi, gerçek durumda olmamış, işlenmemiş -Dragoş ve Kozyatağı karakol baskınları gibi- hayali olaylar yaratarak ve bunları bize mal ederek; bizimle ilgili olmayan olayları abartarak ve yine bize mal ederek; ağır cezalara çaptırılmamız için elinden geleni yapmıştır.

Bütün bunlara rağmen biz bir kere daha, savcıyı bize cevap vermeye davet ediyoruz. Ve ayrıca yukarıda yukarıda belirttiğimiz, savcının da dikkatinden kaçmış olabileceğini kabul ettiğimiz suçlar üzerine savcının dikkatini çekiyoruz .

Bütün bunları belirttikten sonra gelelim bir başka yazılı delile.

Bu İbrahim KAYPAKKAYA'nın otopsi raporudur. İbrahim arkadaşın otopsi raporunu Diyarbakır'daki MİT'in sevk ve idaresinde olan ve belki de kendileri birer MİT'çi olan Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri savcısı Nejat ÖZTAŞKENT, bir tabip yarbay ve birde tabip asteğmen hazırlamıştır. Diyarbakır Sıkıyönetiminin ve işkencecilerinin işlediği bir cinayeti, Sıkıyönetim savcısının başında bulunduğu bir subay ekibinin hazırladığı Adli Tıp raporunda belirtmesine imkan yoktur. Bu bakımdan rapora itibar edilmemelidir. Bu rapor Ahmet Muharrem için Morg müdürünün ve bir bayan doktorun hazırladığı rapor gibi değildir. Birincisi bu raporu MİT'in baskısından uzak sivil doktorlar hazırlamışlardır. İkincisi MİT bu raporun üzerinde -nasıl olsa adları çatışmada vurulduya çıktığı için- durmamıştır. Fakat mahkemede bu ağır suçların açığa çıkacağını önceden bilseydi mutlaka rapora el atardı.

İbrahim arkadaşın öldürülmesiyle ilgili daha önceki duruşmalarda açıklamalar yaptığımız için burada bu cinayetin üzerinde durmayacağız.

Yazılı delillerle ilgili olarak üzerinde durulması gereken üçüncü bir nokta da vertinik baskındır. Bu baskını savcı iddianamesinde allandıra pullandıra büyük bir çatışmaymış gibi veriyor. Bu doğru değildir. Ve doğru olmadığını aşağıda açıklayacağım. Yine bunun yanında baskına katılanların dosyadaki ve huzurda verdikleri ifadeleri doğru değildir. Doğru olmasına imkan yoktur çünkü birbirine tıpatıp benzeyen erlerin ifadeleri Üsteğmen Fehmi ALTINBİLEK ve Yaşar DEĞERLİ tarafından baskı altında alınmıştır. İfadeleri tertipleyenler bunlardır. Bunların devrime karşı kin ve düşmünlüğü ifadelerin havasında da yansır

sıyor. Baskına katılan erlerin huzurda verdikleri ifadeler birçok noktada birbirini tutmuyor. Şahitlerden birisi baskına giderken Vartinikle Kutuderesi arasında bir evde dinlendiklerini söylerken, diğeri bunu reddediyor. Şahitlerden birisi baskına giderken Vartinikle Kutuderesi arasında bir evde dinlendiklerini söylerken, diğeri bunu reddediyor. Şahitlerden birisi vurulan A. Haydar Yıldız arkadaşın olay yerinden Kutuderesine katırla götürüldüğünü söylerken, diğeri kendi güçleriyle götürdüklerini ileri sürüyor. Şahitlerden birisi evde bulunanların bir ^{bomba} ~~bomb~~ attığını söylerken diğeri iki olduğunu söylüyor. Bu durum, baskına katılan ve şahit durumunda olan erlerin daha önce baskı altında kaldıklarını, Fehmi ALTINBİLEK'in ve Yaşar DEĞERLİ'nin istediği yönde ifade verdiklerini ve daha sonra da duruşma salonunda geldiklerinde aynı psikolojik baskının etkisiyle birbirini tutmayan beyanlar da bulduklarını gösteren belirtilerden birisidir.

Gerek Yaşar DEĞERLİ ve gerekse Fehmi ALTINBİLEK Vartinik baskınına 12 mart faşistlerinin devrimci mücadeleye karşı açtıkları yalan, abartma ve itham kampanyalarının ruhuna uygun bir şekilde anlatıyorlar. Fehmi Altınbilek ifadesinde öyle utanmazca yalanlar söylüyor ki erlere okusan onlar da hayret eder Fehmi ALTINBİLEK ifadesinde kendisini çok insancıl ve savaş kurallarına bağlı olarak gösteriyor. Ona göre ilk önce erlerle evi sarıyor, erlere "hiç bir surette ateş edilmemesini, onları (yani bizi) kuşatıp kaçmayacak bir duruma geldikten sonra teslim olmaya" zorlayacaklarına söylüyor. Yani teğmen Fehmi bize "acıdığından" canlı ele geçirmeye çalışıyor. Daha sonra biz 4 kişi evden çıkıyoruz hem kaçıyor hem de durmadık ateş ediyoruz. Bunun üzerine Fehmi erlerin dikkatini çekiyor "Ben söylemeden ateş etmeyin, ateş etmek son çaremizdir" diyor. Doğrusu bu kadar "insancıl" ve "soğukkanlı" komutana pek az rastlanır. Daha sonra biz bir bomba atıyoruz. Bomba tam aralarında patlıyor ve bunlar yere yatıyorlar. Daha sonra Fehmi ayağa kalkıyor biraz ilerleyerek bize tam üç-dört kere "Ateş etmeyin, durun kaçmayın" diye ihtarda bulunuyor fakat biz dinlemiyoruz, ateş ede ede kaçmaya başlıyoruz, arayı iyice açıyoruz evin 200-300 metre ilerisindeki derenin tam kenarına geliyoruz. Fehmi bu arada bizi ele geçirmenin mümkün olmayacağını düşünüyor ve "son bir kere daha bağırarak ihtarda" bulunuyor. Fakat biz yine aldırıyoruz ateşe devam ediyoruz. "Bu durum karşısında" artık Fehminin bir çaresi kalmıyor "kısa bir durum muhakemesi yaparak (bize ateşle mukabele etmenin zorunlu bir hal olduğu sonucuna" varıyor, ve ateş açıyor.

Evet Fehmi Altınbilek'in Yaşar DEĞERLİ'ye anlattığı -belki de birlikte hazırladıkları- Vartinik baskınıyla ilgili ifadesinin özü budur.

Fakat Fehmi Altınbilek'in ifadesinin bu bölümü tamamen yalan ve uydurmadır. Baskını eve iyice yaklaşarak, teslim ol çağrısı yapmadan ani olarak kuşun yağmuruna tutma şeklinde yapmışlardır. Ali Haydar arkadaş bu esnada öldürülmüştür. Biz ise kaldığımız evin yanındaki harebelerden yararlanarak ve kuşatma

nın olmadığı kesimden sürünür ve yuvarlanır vaziyette hemen evlerin yanbaşı-
nda olan derin dereye inmek suretiyle kurtulduk. Ali Haydar'dan başka hic biri-
mizin silahı yoktu. Hatta A. Haydar hariç arkadaşların üzerinde elyapması
bamba bile yoktu. bir tek bomba bendevardı. fakat üzerimde kiptit olmadığı için
için ateşleyip atamadım. kaldıki kiprit olsa bile, ucu tüylenmiş ve uç kısmın
daki iç barutu dökülmüş bir fitil ateşlemek o anda oldukça zordu. Ben A. Haydar
arkadaşın baskın ani olduğu için av tüfeğiyle karşılık verebileceğine hiç
ihtimal vermiyorum. Hale ki av tüfeğiyle bir atış yaptıktan sonra -o anda-
ikinci atışı yapabileceğine kesinlikle ihtimal vermiyorum. Çünkü av tüfeği
bir mermi alır. İkinci atışı yapabilmek için önce boş kovani namludan çıkarmak
ondan sonra mermiyi koyup tüfeği ateşe hazır hale getirmek gerekir.

Şahit olarak buraya gelen erlerden birisi Ali Haydar'ın tüfeğinin ağzında
mermi olduğunu söyledi. Ben burada vartnik'deki dört kişi üzerinde bir kırma
ve birkaç el yapması bomba olduğunu söylüyorum ve savcıya soruyorum:

- 1- A. Haydarın ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın üzerlerinden silah çıktı mı? Çık-
tıysa bu silahların atış yapıp yapmadığına dair ekspertiz raporu var mıdır?
- 2- Kaldığımız evde ele geçen silahlar nelerdir?

Savcı bu sorulara cevap verirken bir hayli güçlük çekecektir. çünkü benim
bildiğim kadarıyla silahlar! Silahlar! Silahlar! derken çika çika tek borulu
bırık kırma, ve birkaç el yapması bomba çıkacaktır. Ekspertiz raporu ise öyle
sanıyorum ki ortada görünmeyecektir çünkü silah atış yapmamıştır. Çünkü bask-
kınlılar silahın ateşlenmesine fırsat vermiyecek şekilde ani ve yegun bir ateş
açmışlardır. Atış yapmayan silahların ekspertiz raporları nedense ortada pek
görünmüyor. yokse savcının "dikkatinden" mi kaçıyor? Mesela esenlerde bizim
evde yakalanan silah atış yapmamıştır. Bir kutunun içinde bulunan boş kovanlarla
göz boyanmaya çalışılmış ama ekspertiz raporu ortalıkta görünmemiştir. fakat
öte yandan atış yapan silahların ekspertiz raporları göze girercesine dosyalar
da boy göstermiştir. Savcı Yaşar DEĞERLİ iddianamede bizi atış yapmayan si-
lahlarla esenlerde ve Vartnikte çatıştırırsa o zaman bu silahların ekspertiz
raporlarını dosyalarda bulmak biraz zor olur. Ya da bulunan bu raporlarda
silahın atış yapıp yapmadığını anlamak mesele olur.

Vartnik baskınıyla ilgili diğer bir nokta da Feğmen Fehmi ALTINBILEK'in de
devrimci mücadeleye vahalka karşı duyduğu kinini bir başka şekilde açığa vurması
dır. Bu, Ali haydar arkadaşın kurşunlandıktan sonra vartnik'ten kutuderesi'ne
kadar sürüklenerek götürülmesi olayıdır. Baskına katılıp da geçen duruşmalarda
dinlenen şahitlerin bazıları cenazeyi (5?) katırla bazıları ise kendi güçleriyle
götürdüklerini söylüyor. Fakat halktan görenler ise cenazenin erler tarafı-
ndan başı havada ^{bet} ve bacakları ise ^{ya da tenas eder bir şekilde} yerde-sürüklenerek götürüldüğünü ve cenazenin
geçtiği yerlerde sürüklenme ve kan izleri bıraktığını söylüyor.

Biz halktan kimselerin söylediğinin doğru olduğuna inanıyoruz çünkü Fehmi

ALTINBİLEK'in halka gözdağı vermek için böyle birşey yaptırabileceğine ihtimal veriyoruz.

Vartinik baskınından birkaç gün sonra radyo baskın haberini 12 mart faşistlerinin düzenlediği şekilde yalan ve abartma taktiğine uygun olarak verdi. Verilen haberde "anarşistlerin" güvenlik kuvvetleriyle çatıştığı, bir anarşistin ölü, diğerinin ise yaralı olarak ele geçtiği, ölü olarak ele geçenin üzerinde bir tüfek, 100 mermi ve bol miktarda bomba olduğu bildiriliyordu. Faşistler, kırmayı ^{fek} 100 boş kırma kovanını, 100 mermi; ve bir kaç el yapması bombayı da bol miktarda bomba olarak gösterdikleri gibi çatışma olmadığı halde çatışma olduğunu ileri sürerek utanmazca yalan söylüyorlardı.

Yazılı delillerle ilgili olarak, fehmi ALTINBİLEK'in ifadesinde geçen yanlış olarak aksettirliip de örtbas edilmek istenen diğer bir noktaya değinmek istiyorum.

1973'ün 13 ocağında Fehmi ALTINBİLEK'in komutasındaki bir müfreze aldığı ihbar neticesinde Bostanlı Köyüne hareket etti. Altınbilek'in komutasındaki bu durumu ifadesinde şöyle anlatıyor: "Bütün bu çalışmaların, 13 ocak 1973 günü bir kısım anarşik grubu Nazmiye, Bostanlı mevkiinde olduklarını haber aldık. Derhal bir takip ekibi kurarak, kendi komutamda yola çıktık. Ekibe ayrıca emniyetten de bir görevli almıştık. Bize verilen haberde belirtilen yere geldiğimizde, bir dikkatsizlik eseri olarak polisin patlattığı silah sesi baskınımızı teşirsiz hale getirdi. Birşey yapamadan döndük." Fehmi ALTINBİLEK-Bostanlı köyünde bir yere yaptığı baskını bu şekilde anlatıyor, Fakat anlattıklarından pek bir şey anlaşılıyor. Bir yere gitmişler, bir polisin dikkatsizliğinden dolayı birşey yapamadan geri dönmüşler. Aslında bu baskında ^{fok} bir şey yaparak, ağır suçlar işleyerek geri dönmüşlerdir. Onun için birkaç cümleyle geçiştiriyorlar. Fakat halka karşı işlenen suçlar hiç bir zaman örtbas edilemez. Bu suçlar er veya geç açığa çıkar. Ve suçlulardan hesap sorulur.

Söz konusu olay aynen şöyledir:

Bizim Nazimiye Bostanlı köyünde Süleyman Nakışın evinde veya civardaki mağaralarda barındığımız ihbarın alan Fehmi ALTINBİLEK bir müfrezeyle birlikte gece Bostanlı köyüne geliyor. Köyün en yoksul kişisi olan, ne evi ne de toprağı olmayan 7-8 çocuklu Süleyman NAKIŞ'ın evini sarıyor. Kapıyı vuran Fehmi ve sivil polisler, "aç biz devrimciyiz gece dağda kaldık bizi içeri al" diyorlar. Süleyman nakış ise "Benim evim dağ başındadır gece vakti ben kimseyi içeri almam" diyor. Başkincılar ısrar ediyorlar fakat bir sonuç alamayınca bu sefer de "aç ulan" diyorlar biz "Jandarma ve polisiz". Süleyman NAKIŞ iyice tereddütte düşüyor. Bu xara karısı ve çocukları kalkarak üzerlerini giymeye çalışıyorlar. Fakat gecikme üzerine asker ve polis kapıyı zorlayarak içeri giriyor. Ve aynı anda içerideki kalabalığa ateş açılıyor. Ve neticede Süleyman NAKIŞ belinden ağır surette, küçük kızlarından birisi ise yine ağır surette gözünden yaralanıyor. Karşın kızın kulağının dibinden girerek gözünden çıkı-

yor ve kız ölümünden zor dönüyor. Fehmi Altınbilek'in birkaç cümle ile geçiştirip örtbas etmek istediği olay işte budur. Bu olay, 12 mart faşistlerinin halka karşı işledikleri cinayetler zincirinin bir halkasıdır. Bu olayı Yaşar değerli de çok iyi bilmektedir. Fakat böyle bir olay olmadığını inkâr ediyor. Fehmi ALTINBİLEK'in de ifadesinde belirttiği fakat ~~iki~~ örtbas etmek istediği 13 ocak gecesi Süleyman Nakiş'in evine yapılan baskını inkâr ediyor. Ve biz bunu kamuoyuna duyurduğumuz için bizi yalancılıkla, şarlatanlıkla suçluyor. Savcı Yaşar DEĞERLİ'ye göre, "arama sırasında kapıyı geç açan bir köylünün kurşunlanması gibi güvenlik kuvvetlerine izafe edilen olaylar tamamen yalan ve uydurma şeylerdir" Yine ona göre bu olay "Operasyondan bir süre sonra aynı yörede sürdürülen arama çalışmaları Vartnik'ten kaçan diğer anarşistlerin yakalanmasını hedef alan nizami güvenlik faaliyetlerinden ibaret bir harekettir" Yine biz buna halka duyurduğumuz için de şöyle diyor: "kanun önünde her fiilleri ile suçlu durumda bulunan artık militanlar kamu oyunda sun'fi bir acıma ve haklılık duygusu yaratmak düşüncesi ile olmadık yalan ve şarlatanlıklarda bulunmuşlardır."

Burada Savcı, Fehmi ALTINBİLEK'in bir iki paragraf önceki beyanını yalanlıyor ve böyle bir "hareketin" 13 ocakta değil fakat Vartnik baskınında sonra yani 24 ocaktan sonra "kaçan... anarşistlerin yakalanmasını hedef alan nizami güvenlik" kuvvetleri tarafından yapıldığını söylüyor.

Şimdi savcıya yeniden soruyorum:

1- Süleyman Nakiş'in evine baskın yapılmış mıdır? yapılmışsa baskın tarihi Fehmi ALTINBİLEK'in ifadesinde belirttiği gibi 13 ocak mıdır yoksa iddianameiniz de ileri sürdüğünüz gibi Vartnik baskınından sonra mıdır?

2- BU baskında Süleyman NAKIŞ yaralanmış mıdır, yaralanmışsa bu yaralanma derecesi ve yeri, yine bu baskında kızının tek gözden kurşunla kör edildiği doğrudur?

Savcının bu sorulara tek tek cevap vermesini istiyorum. Eğer savcı bu sorulara susar da cevap vermezse. O zaman savcı bir yalancı ve bir şarlatan olduğunu kendi tutumuyla göstermiş olacaktır.

Ve ayrıca mahkeme heyetinden, Savcının ve Fehmi ALTINBİLEK'in beyanlarının doğruluk derecesinin ölçülmesi, örtbas edilmek istenen olayın aydınlanması, savcının yukarıda sorduğumuz sorulara vereceği cevapların doğruluk derecesinin tesbiti amacıyla şunları talep ediyorum:

- 1-üstteğmen Fehmi ALTINBİLEK'in buraya çağırılarak huzuren dinlenilmesi,
- 2- Süleyman NAKIŞ ve kızının çağırılarak huzuren dinlenilmesi; Süleyman NAKIŞ'ı ve kızını katırla Nazmiye'ye götüren köylülerin huzuren dinlenilmesini
- 3- Süleyman NAKIŞ ve ailesine karşı işlenen ve örtbas edilmek istenen bu cinayetin yetkili mercilere intikal ettirilmesini...

Eğer mahkeme bu taleplerimi ve ihbarımızı yerine getirmezse:

1- Söz konusu ağır suçun örtbas edilmesine göz yummuş olacaktır ; daha doğrusu suçu işleyenlerin ve suçu örtbas etmek isteyenlerin sorumluluğu paylaşmış olacaktır.

2- Savcının ve teğmen Fehmi ALTINBİLEK'in açıklamalarındaki yalanları örtbas etmiş olacaktır.

Biz 12 mart "kahramanları"yla onların sevk ve idaresindeki işkence vecinayet çetelerinin ve bu çetelerin her bilinçli militanın halka karşı işlediği suçların örtbas edilmesine asla göz yummayacağız. Bu davanın başlangıcından beri heyetiniz bu konularda kayıtsız kalmıştır. Hatta bu konularda açıklama yapmak istediğimizde, açıklamalarımızın ya kısıtlamış ya da tamamen engellenmiştir.

Ben burada 12 mart faşistlerinin halka karşı işlediği -tarafınızdan ihbar edilen- suçların üzerine heyetinize eğilmesini, bunların ciddiye alınmasını bir kere daha hatırlatıyorum. Bu suçların üzerine eğilmek, bunları yetkili mercilere ihbar etmek, suçluların ve suçları örtbas etmek isteyenlerin açığa çıkmasını sağlamak için heyetinizin ille demokrat veya yurtsever olması gerekmez. Bu suçların üzerine eğilmeniz bunları ciddiye almanız için mevcut kanunların gereğini yerine getirmeniz yeterlidir.

12 mart faşistlerinin kurduğu kanun dışı işkence ve cinayet teşkilatlarının ve yine faşistlerin yönetimlerini ele geçirdiklerini diğer askeri, istihbarat ve sivil teşkilatların hazırladıkları veya bunların baskısı altında hazırlanan bütün yazılı delillerin ortak noktası yalan, abartma, iftira ve karalamadır. Fakat bütün bunlara rağmen söz konusu yazılı deliller, ve kele geçirilen diğer bütün deliller bizim hareketin aktif mücadeleye hazırlık safhasında olduğunu, hatta hazırlık safhasının bile başında olduğunu, örgütün organlarının teşekkül etmediğini, kadroların silahlı mücadeleye başlamak için henüz silahsız olduğunu gösteriyor:

Mesela ben çalıştığım Tunceli bölgesinden örnek vereyim. Savcı iddianamesinde Tuncelideki çalışmalarını işkence altında alınan ifadelerle, MİT raporlarıyla ve kendi yalanlarıyla, o kadar abartmıştır ki, iddianameyi, Tunceli'deki çalışmalarını bilmeyen birisi okusa Tunceli'de silahlı çete kurulduğunu, bu çetinin silahlı mücadeleye başladığını veya yoğun bir faaliyet yürüttüğünü çıkarır. Halbuki Tunceli'de söz konusu örgütün yönetim organları oluşmamıştı. Tunceli'de köylülerin arasında çalışan ve çoğu zaman herbiri ayrı ayrı yerlerde bulunan üç kişi vardı. Bunlar ben, A. Haydar YILDIZ ve Süleyman YEŞİL'di. Ve bu üç kişinin bir tek silahı bile yoktu. Ancak son zamanlarda bu üç kişi dinamitten bir kaç bomba yaptı ve bir kırmaya sahip oldu. Ama hiç bir zaman silahlı bir çete bile kuramadı. Kuramazdı çünkü henüz o safhaya varabilmek için önümüzde daha çok zaman vardı. Bu üç kişinin ve daha sonra da İbrahim arkadaşın -Son zamanlarda- gelmesiyle dört olan gurubun Tuncelide imhayı

amaçlayan hiç bir ciddi silahlı, faaliyeti yoktur. Tunceli'de iki ihtar hareketi vardır. Bunlardan birisi aynı binada bulunan polis karakoluyla Lojman, diğeri ise karakoçan çavuşunun evidir. Birinci ihtar hareketinde dört, ikincisinde ise iki kişinin sorumluluk payı vardır.

Savcı bu hareketleri imha hareketi, hatta daha ileri giderek birincisini baskın olarak göstermek istiyor. İşkence altında alınan ifadelerle yazılı delillerin bütünü bile savcının bu uydurmasını doğrulayıcı nitelikte değildir.

Biz sorgularımızda bu iki hareketin işkencecilere karşı ihtar hareketi olduğunu belirttik. Birinci harekette kullanılan patlayıcı maddelerin birisi polislerin bölme ile ikiye böldükleri bir odanın gündüzün kahve olarak kullanılan dıkları ve kağıt oynadıkları, geceleyin ise ışıklar söndükten sonra kimsenin bulunmadığı bir yere -ki biz bu odanın tümünün kahve olarak kullanıldığını, bölme ile bölünüp bir bölümünde bekar polislerin yattığını bilmiyorduk, bunu tanık ifadelerinden öğrendik-; diğeri ise lojmanın önüne atılmıştır. İkinci hareket ise patlayıcı madde, kişinin başçavuş ve ailesinin kalmadığı misafir odasına atılmıştır.

Şimdi savcıya soruyorum:

1- Tunceliden suçsuz yere yakalayıp getirdiğiniz ve işkence tezgahlarında ezdiğiniz kişilerin üzerinde hangi silahlar çıktı. Ve yine Tunceli örgütünün çökertildiğini söylüyorsunuz, açıkladığınız ele geçen silahların miktarını?

2-Tuncelideki TIKKO yönetim organını oluşturanlarla TKP (M-L) yönetim organını oluşturanları isim isim açıklayın. Üç kişiyi iki yönetim organına bölün bakalım ortaya ne çıkacak?

3- yukarıda söz konusu edilen hareketlerde patlayıcı maddelerin atıldığı yerler doğru mudur?

Bu sorulara cevap vermek savcı için gerçekten zordur. Fakat bizimle ilgili olmayan hareketleri, birkaç kişinin işkence altında alınan ifadelerine dayanarak ve bunları abartarak biz zim sırtımıza yıkmak çok daha kolaydır.

Savcı Yaşar DEĞERLİ 12 mart faşistlerinin etkisi ve kendi bilinçli çabasıyla, hiç bir ciddi delile dayanmayarak fakat bütün gücüyle işkence altında alınan ifadelerle dayanarak, mevcut hukuku ve kanunları elinin tersiyle iteleyip yalan, abartma ve ithamla şişirilmiş bir iddianame hazırladı. Hukuk açısından büyük bir hafiflik ve sorumsuzluk örneği vererek 22 kişinin idamını ve birçok kişinin de ağır cezalara çarptırılmasını istedi. Biz sanıklara

Dragos ve Kozyateği gibi karakollar bastırmaya evler ve bakkallar soydurmayaya kalkıştı.

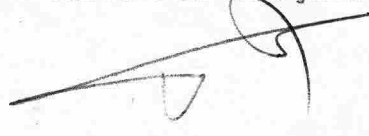
Ancak son olarak şunu belirtelim ki, halkımızın adaleti ve tarih 12 mart faşizminde yurtseverlere, demokratlara ve komünistlere, sinema bileti keser gibi bol keseden idam cezası kesen 12 mart faşistlerini vebir kısım savcılarını çökene halde mahkum edecektir. Daha bu mahkumiyet günleri yaklaşma-

dan bugün bile bazı sıkıyönetim mahkemeleri idam talepleriyle şişirilmiş iddia nameleri, verdikleri kararlarla sahiplerinin suratlarına çarpmak zorunda kalmışlardır.

%%

Muzaffer

Muzaffer ORUÇOĞLU

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV